Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8957
Copyright: Melk, Benediktinerstift

eloquencie donu no habebat & de hoc ipo no demulsit solatos ita
dicens. Est qdē ibi paruū defect. s. huic domina prudencia utilitei
supplebit munificencia & minus noceb no ee facundū. quem ostat &
lesti apbatū sentencia. Laudant omis ostilū. spondentes ita se facros
Int hec ait ipe Eliandus pedes sa uiri quo frigidi erant immanib.
& gremio tenens mree suo diligat ofouebat. nichil curans dicilla eq
circa regim ofabulacone. dr ubi omib digessis ipi duo soli fuerūt. his
ubis inim dei ai mercee allocat est. Ita inquit qd fecistis. Quale osi
lū mme dedistis. hecine est gra qm laboribs meis & sudo retribuistis
Hoc est qd tanto ipe uob seruiendo pmiu. pia mites. dcens retribuo
qd uos rendistis adrequiem. & me tribulacoib mmgistis. uos pgins
adxpm. & in on imponie nutimini. subquo suau necesse est ea eos
qm portat epem. alia fidi mee & dcuocaom sperabā seruari redm
cionem. Huicemodi qi mppus sepe dicit capellan piū obiurgat parti
flens largit. & tons predicq affectib. ul simul abire desiderans. ul sub
omi sbsequi celeritate. Ad qia pcabat multis orestacoib. indelicq ne
hic ducatus dimitteret. reducens ei admemoria instantq. iaulcans re
cedicoi. siq fuisset si aliqd digni qm egesset qtu totū hac sola eyaude
cone remuneretur. b ai igrauescente languore. qia plures ei sine ab
mento fuisset dies. iamq pene defecisset. accedens idem Eliardus in tam
capellam qm pusilli tuitoeis & pcuratoris ubiq agens offm. aliqd
ei uos prefocalacone imittere cepit. Quo accepto. collectis mher ilba
uirib. o inqt qre sic fectis esse in debuit ppentitia mane ita abs
q cibo usq adfestū sa pet ad uincula. & sic dedarmis uinclis absolu
tis. eo ydem uidee puoto festū celebrare. nic u q abat sum ato
migratur ostituti diem expectare no possum. Hec mea. nocte que be
ati Pantaleonis mris festiuū predit diem modicū ante nocturnale of
ficū uocata oggacone ipe letamam icepit. & adusq aie reddicone ei
alis decantauit. tuc leuare mani uolens. s. mumme p ualens qeuit
mdno. Tuc missū est sicut pmisim ppatre admuiense ut ueniret
& ei depositoi officia humanitans exhiberet. Venit & eū omendū
terre. que sue p omendacoi ipe infirm assauat. Igitur cū pertaxeret
adclam honestioib psonis q erat icoggacone feretrū subeuntib.
apparuit eis magnū miraclm. q idem feretrū iuuie dimia suble
uatū neqq eo hunos tangebat. mirantib primo eis. & ante rei
percepcoe alulterut fieri putantib. dum iste abiib feretrū ala le
uari credert. & abisto id ipm fieri existimart. respicaut se iuicem.